

הלו'ות ראש חדש סימן הכב כיאורים ומוספים

[משנ"ב ס"ק ט]

למפעע לא צאא⁽³⁰⁾ ומ"ז, זקוק בפזרת פטנטים⁽³¹⁾.

(30) ולומר את הلال בעל פה, כתוב בבי"ל לעיל (ס"י מט ט"א ד"ה בנין) שאמנם שגויים בפיו הطيب פסוקי הلال, יכול לאומרם בעל פה, אבל אם אנס שווירים בפיו היטוב לא אמרם בעל פה כיוון שיכל לבוא לידי טעות ולא יצא ידי חובת הلال, וגם ברচתו תהזה לטולה.

(31) ומילהacha שקראה למפרען, הדיחיו שהקדמים לקרוא אותה קודם המילה שלפניה לפסק, כתוב לעיל (ס"י ס"ק ב) לענין קריית שמע שכן שנקרה למפרען.

[משנ"ב ס"ק ט]

אם דילג פטוק אצ"ז⁽³²⁾.

(32) וגם דילג מילהacha בתב בשעה"צ לפקן (ס"י תפוח ס"ק ב שבימים עאן גומרים בהם את הלהל אין צריך להזוז, אבל בימיים שגורמים בהם את הלהל, כתוב במסנ"ב שם (ס"ק ב שעריך להזוז ולהתחליל מאותו פטוק שדילג.)

[ביה"ל ד"ה למפרען]

.התהילל פטוק שניא⁽³³⁾.

(33) ולענין קריית המגילה בתב לפקן (ס"י תרע ס"ז ד"ה הקורוא), שאם אחרי הברכה והתהיל לקורא מהפטוק השני ורילג על הפוך הראשון, נחשב הרבר להפסק בין הברכה לתחילה המוצהה, וזאת להזוז ולברך.

[ביה"ל ד"ה למקומן]

.והוא ענין פטוק בזאת⁽³⁴⁾.

(34) ובמשנ"ב לעיל (ס"י רוט ס"ק ב) כתוב, שלדענות הרמב"ם (פ"א מהל', ברכות הטי') האיסור של לא תשא' בברכות דוא מדאורייתא, אבל דעת כמה הראשונים שיעיר האיסור הוא רק מודרבנן, בין שמכיר את הברכה דרך שבחדותה, והפטוק לא תשא' את שם' וגוי' אינו אלא אסמכתה בעולמא. והוותיק, שמ"ט בין ל hut' הרמב"ם ובין לדעת שאר הפטוקים, אם מוספק על היהת ברוכה אם ביריך או לא, אם היא ברוכה מדאורייתא חזר וambilך. אבל אם דיויא ברוכה מדורבן לא יהוז לרבק, וביאר בשעה"צ שם (ס"ק כא), שבין שהטמינו חוליל אישור זה על לא תשא' שהוא חמוד יותר מאשר הלאזין, אסור להחמיר בו ולברך מטפק.

[משנ"ב ס"ק ט]

"הלו' עברי ה' שעמרטט⁽³⁵⁾ וכו', אם קרא מישב אפלו ברכות שטומרין הלהל, יצאא⁽³⁶⁾.

(35) ומein, זה, גם לענין ברכת הגומל שכותם הרמב"ם (פ"ג מהל ברכות ה"ז) שיש לאומנה בעמידה, כתוב האיר (ס"י ריט ס"ק ט שהוא ממש שיש להלל ולשבח את ה' בעמידה. ולעתם זה של האיר, שככל דבר שב החל לה' הרוי הב באמירות הלהל וצריך לאומרם בעמידה, הקשה בשווי' חותם ספר (אויח' ס"י גא) שהרי הטעם שלא אומרים הלהל בפירושים בתובב בגמרא (מגילה ייה, או שהוא משום קריית המגילה נחשבת כהלה, ואם כן למה אין דין לעמוד בקריית המגילה כמו להל).

(36) ומוי שביראותו חלה וקשה עליו העמידה, כתוב העיר השלchan (ס"יע) שראשאי לשבת בהלה, ואף שבתפילה שmonthuna עשרה תורה ועודה.

[משנ"ב ס"ק כב]

.ואבל בין פטוקים⁽²⁸⁾.

(28) ולענין לדרכם שבקודשה באמצעות הלהל, כתוב הרמ"א שבימים שביהם גומרים את הלהל, מפטוק הלהל כדרך שפטוק בקיורת שמע, שהגביה כתוב החשוע לעיל (ס"י ס"ז ס"א) שמותר להפסיק בה כדי לענות לחדש קדשה וברכת, ואם כן כל שכן שמותר לענות לדברים אלו בהלהל של ר"ה, שההפטוק בו דoit קל מקריאות שמע.

ולענין אמן וברוך הוא וברוך שמו באמצעות הלהל, כתוב הגירה קניםksi (אשי ישראלי תשובות שכח ושבט בסוף הספר) שהרוכך הוא וברוך שנוי לא יענה, אבל 'אמן' רשי לענות.

וכשעומד בברכת יהלול' שבסוף הלהל, והשי' בבר מסיים את הברכת, כתוב האריך קניםksi (שם תשובה שם) שנאהה שלא יונה אמן על ברכת הש"ץ, וכן שכותב הבהיל לעיל (ס"י נא ס"ב ד"ה ברוך) שאם עומד בישתבח והשי' סיום ברכיה זו, לא יונה אמן על ברכת הש"ץ.

ואם סיים את הברכה שלאהר הלהל יחד עם הש"ץ, כתוב לעיל (ס"י נא ס"ק ג) שיענה אמן על ברכת הש"ץ, ואף שבסואר ברכות הדיין הוא שלא יענה, בין שנראה בעינה אמן על ברכת עצמה ברכיה זו יענה, בין שהרוכה פטוקים סבורו'ם שברכבה זו עינה.

ואם קרואה לעלילה לתורה באמצעות הלהל, כתבו הcap החיב (פאלאג'י ס"י ייח ס"ק ג מה) והשערוי רחנלים (על השערוי אפרים שער א ס"ק ה) שרושאי לעולות. ואפילו ביוםים שביהם גומרים את הלהל תעשה בן, שהרי רצ'ה הלהל בין קריית שמע, וכןון שכותב המשנ'יב לעיל (ס"י ס"ק ב) שאם קרואה לעלילה לתורה בשעה קראו קריית שמע, מותר לו לעלילה אם כן הוא והדין שגם בהלהל מותה.

ואם צריך לנקבז באמצעות הלהל באופן שאין בו מושום יבל תשקצ', כתוב בבדיחיל לעיל (ס"י צב ס"ב ד"ה קראו) שמותר לו ליטים את הלהל.

[משנ"ב ס"ק כה]

.אינו אלא מדרבנן⁽³⁷⁾ וכו', ריש מהפרקין בז'ה⁽²⁸⁾ וכו', ריען לאיל

.בתקין טה במלשנה ברורה⁽²⁹⁾.
(27) ומטעם וה, נם המפטוק אם אמר הלהל בר'ח או בז'ע, כתוב בשו"ת ענת ארייה (ס"י טט) והובא בשער תשובה (ס"י תפוח ס"ק ב) שאינו בריך להזוז ולומר הלהל, בין שיש פטוק דרבנן לקולא.

(28) והוותיק לשער את חזון ששחה, כתוב הרמ"א לעיל (ס"י סה צ"א) לענין הפטוק בקיורת שמע, שנשעריהם בקרו אענין, ולא פלי' קריית רוב בני אדם. והוותיק במסנ'יב שם (ס"ק ג) שדין זה שימושם בקרווא עצמו בזרק לכל קרווא מהר ובפעם ז Коֹרָא לְחָקֵל וּבִן לְחַמִּיד.

ושמשעריהם בקרווא עצמו בזרק לכל קרווא מהר ובפעם ז Коֹרָא לְחָקֵל וּבִן לְחַמִּיד. וכשהקוויא עצמו בזרק לכל קרווא מהר ובפעם ז Коֹרָא לְחָקֵל ז Коֹרָא עתה, וסימן וציריך עין.

(29) שם (ס"ק ג) סתום וכותב שאם בהלהן הדיין הוא שאם שהה מ晦ות אונס כדי לגמר את בול' צריך להזוז לתחילה הלהל, ובביהיל שם (ס"א ד"ה קראו) כתוב שועת הדרכי משה (ס"י תפוח ס"ק ג) שעריך לשער כמו שקרא עתה, וסימן וציריך עין. לתפקידו, כרב הגרא'ח קניםksi (אשי ישראלי תשובות שכח ושבט בסוף הספר) שעריך לשער ומיהר קרא עתה, וסימן וציריך עין.

הלוות ראש חדש סיון תנין

כיאורים ומוסיפים

[משנה ס"ק ג]

ויבעי קורא יבראיי קדריכם^๙.

(4) ובטעם הדבר שקוראים בראש חורש ארבעה אנשים, בתב הלבוש (ס"א) על פי המשנה במגילה (פ"ד מ"ב), שביק מורים שקרשותו מולה יותר חול שבו קוראים רך שלשה אנשים, וכן אין אין מостиים בראש על ארבעה קוראים, לומר שקרשותו פחותה מקדושת יום טוב, שבו הרוי יש חמשה קוראים.

בhalb דיה ולין

שזהות פמ'ן מנק'ן דק'ן¹⁰.

(5) וכן כתוב במגילה (ס"י קל"ט ס"ק בא) שמנחם בדעת השׁרַע ולא כרעת הגריא הניל, וכן הורה החזירא (ארחות רבי חזק עמי רטה). וטעמו, בין שבדברי הרמב"ן [שהובאו במגילה ס"ק ט] מבואר שלא כדעת הגריא. מאידך, הגרא"ם טוקיזטסקי (לה א"י רוח החשון, ובספרו ארין ישראלי ס"י וס"ט) כתוב שמנחג הפורושים באוצר ירושאל בדעת הנרא בו.

[משנה ס"ק ד]
וגתרכק' יארשי' עצא לאצ'ון¹¹.

(6) ואם טעוomid' אחר קריית התורה התפללו מוסך, ולא אמרו 'אשר' ו'ובוא לציון', כתוב בשנות' אגרות משה (או"ח ח"ד ס"ג ע'ות טו) שמציד אחר חורת השיז' של מוסך יש לומר 'אשר' ו'ובוא לzion', ולאחר מכך יאמור העץ קדיש תתקבל על התחפילה.

[משנה ס"ק ה]

שאפיק לומר את מוסך¹² וכו', וט' שאיים אוקריים נק' קשנתה הקפורה¹³ וכו', נהנא נהרא ופשטה¹⁴ וכו', וצריך ללחוץ ולהתפלל¹⁵ וכו', במתמיד יוט' יקערבן מוסך, נצ'ו.

(7) ואם טעה ואמר ואת מוסכ'ין וכו', וט' שאיים אוקריים נק' הקשנתה (ס"ק ז) שיצא ידי חובה.

(8) ובטעם הרבר כתוב האיר (ס"ק ז), שבתפילה זו יש ייב' לשונות לטובה ולרכבה, וכו' כמו בחדותם, ולכן ננברח הערbor מוסכ'ים לשון לבורת פשע, והוסף, שלפי טעם זה יש לומר כן בכל שעת העיבור, ושיטם שרарונים לא ראה נסח זה.

(9) והחזרא (ארחות רבנו חזק עמי ונדי) נהג לאומרו בשנה מעוברת עד רוח ניסן ולא עד בככל. והערbor השלתן (ס"ה) והבן איש חי (שנה ב' ב' ויקרא אות יט) כתבו לאומרו בכל שעת העיבור. ומנגד נסף כתבו המקור חיים (ס"א) והוסף אומץ (ס"י תרצא), שיש לאומרו רק בחודש העיבור.

(10) וגם נזכר קודם שיטים את תפילה, כתוב לעיל (ס"י רשות ס"ק טז) לענן הטועה בתפילה שבת, שייחזר ל'תבנת שבת, ואם כן הוא הדין בראש חדש, שם לא סיטם את תפילתו יחוור להחילת הברכה האבעית.

ואם מבר בשעומד באמצע הברכה, כתוב השיער לעיל (שם ס"ט) שיש אומרים שהטועה בתפילה מוסף של שבת והתפלל בה כשל המשך במלואים עמוד 46

[בחל דיה מעחד]

שאם גטל אוטו זכר לא יפל, גוזאי מטרז¹⁶.

(3) וכן לענן הטועה שופר בראש השנה, כתוב במגילה לקמן (ס"ר תקופה ס"ק ב) שאין לאדם לסגור על שום דבר באופן שאם יintel אותו הדבר יפל. ומשמעותו של שם מותרה. דהיינו שלא יכול אם יintel הרבר, וכן כתוב לקמן (ס"י תרו ס"ק ס' לעין עמידה ביום ביפור בשעת המזדי).

סיון תנין

סדר קריית התורה בראש חדש

[משנה ס"ק א]

רהוא סיממא דרפלת שתריתו.

(1) והקשר של אחר הכלל, כתוב לעיל (ס"ר קכג ס"ק ז) שהוא מתיחס לחפיפות השמונה עשרה, וכך כתוב (שם) שיחזור השיא' מלבד ר' שלא מעוני התפילה עד לאחר קריש תתקבל שלאחר הכלל.

ואם טעה ואמר לאחר הכלל חזי קדריש, כתוב הגרא'ם קביבסקי (אשי ישראל פליש העי' קיו) שלאחר קריית התורה יכול לומר קדריש תתקבל במקום חזי קדריש. ובמשמעותו של אחר הכלל, המנוגד הוא שהשיז' הריאשון אומר את הקדיש תתקבל. ומכיון אם השיז' העני שמע את כל חורת הש"ז, כתוב הגרא'ם קביבסקי (שם) שמסתבר שם הוא יכול לומר את הקדריש תתקבל שלאחר הכלל.

[משנה ס"ק ב]

ולוי חזק וקונדא¹⁷ וכו', ועל כן נדרש לעשוה בנטיגר לעיל¹⁸.

(2) וגם בשאיין לו בבית הכנסת, כתוב בש"ה אמרו ישר (ח"ב ס"ט א'ות ג) שבນוקוט לו יכול הבחן עלולה שנית, אף שהחורים לקרוא בטוק שבכבר קראו בעלות הבחן. וכן כתוב בש"ה הר צבי (או"ח ח' א' כי' ס) לענן הקדריש של חיז' המושע סוכות שלבל העשילים לתורה קוראים את אותם הפסוקים, שאם אין לו נהגים השבחון עללה שנית במקום לוי. מאידך, התורה חיות (סוף, ס"י קל"ז ס' יג) הספק מה יעשה באופן זה, וכותב שמוטב שהבחן יצא מבית הכנסת ולא עללה שנית לתורה, וכן כתוב הנפש היה (מרגלוות, ס"י קלה ס' ז).

(3) ואם טעה וקרוא לו עד יבראיי חרישיכם, כתוב העברי אפרים (שער ז ס' ז) שייקרא עללה השלישי עוד פעם משפטה תמיד עד יבראיי חרישיכם. ואף שבכבר הוא הור לקרוא מה שכבר קרא, מותר לעשות כן כיוון שאין אפשר באופן אחר, וכemo בקרירה של חול המושע סוכות שלבל העולמים לתורה קוראים את אותו הפסוקים.

וין אם טעה וקרוא לעוללה השלישי גם את הקדריש של העולה הרביעי, כתוב הקפ' החיים (ס"ק ז) שיחזור ויקרא לעוללה הרביעי יבראיי חרישיכם, ומותר לעשות כן אף שיחזור לקרוא מה שבכבר קרא, כיוון שאין אפשר באופן אחר.

